

selgas, jubba ölla nuk paistis läbbi." —
„Oh“, wastas Kristohw, „sedda kahjo ep olle
ette teädnu; se eest peab so emma kaks
päwa töle minnema.“

Kadrina mõistis, et wenna mõtte olli
se: kui sinna ikka ühhe päwa koto jääksid,
ja laste ridid harraksid, ja nende peäle
hüaksid, olleks sul surem jõud, monned
koppikad jääksid kullutamata, ja sa isse
saaksid pühhapäwa pühhitseda. — Weel
ütles Kristohw Mariale: „Sinna, oh laps,
olled eile õhto unnine olnud, sepärrast wis-
kasid kartuhwli kored senna ahjo nurka, ja
ei winud lauta siggade kätte; kui sa Britsoga
nurka mahha istud, siis on just kui pörsa
laut, ja naer tulleb peäle.“

Maria ja Britso naersid onno sammade
pärrast, korristaksid kored korwikese siõse ja
josis öue. Kadrina taplis lastega, ja
Klaufe meel olli pahha ja ta häbbenes.
Agga Kristohw ütles weel: „Teie waesed
rahwas, halle meel tulleb peäle, teie ello

nähhes.“ — „No, no“, ütles Kadrina, „teilgi
polle suremat rikkust.“ — „Jah“, ütles Kristohw
jälle; „agga kule weel, mis ma enneõtest
sulle rāgin. Kuus päwa nāddalas ollen
minna Kristohw kõrne, üks waene töomees;
siis tehakse tööd; higgsi joesb pallest mahha;
ilmlikud murred on süddames. Tullewaks
talweks pean murretsema Kaiele seliko,
Kristianile kue, isscennesele kingi, Annale
kāsuka; kambri seinad tahtwad parrandada;
aiale tulleb warjo murretseda, sest Ohwneri
anned on jo sees käinud ja pahhandust tei-
nud. Nenda on weel monned asjad mur-
retseda. Mo naene kannab ka hoolt; ta
tahhaks, et maia ja lapsed parremine eh-
hitud olleksid; murretsimine, käsimine,
lapsse hoidmine, ja keik maia tööd on tem-
mal kül ka raske, agga mis teha? Ma
ütlen, nenda ellame meie argipäwal; tulleb
agga pühhapäaw, siis lahkeb murre ja tö
kääst. Laupäwa õhtul pühhitakse tubba
ja korristakse keik asjo ärra. Lapsi pestakse